

vanstelig. Det var kun denne Bemærkning, jeg troede det rigtigst at fremsætte.

Da Ingen ellers begjærede Ordet, fattedes Lovforslagets Dvergang til anden Behandling under Afstemning, og vedtoges med 68 Stemmer imod 2.

Ændringsforslag til Sagens anden Behandling indkaldtes til Indgivelse inden førstkommande Onsdag Middag Kl. 1.

Formanden: Skjøndt Tiden er noget langt fremrykket, vil jeg dog forsøge, om vi ikke kunde tilendebringe Forhandlingen af den næste Sag paa Dagsordenen, idet jeg skal bemærke, at saaremt Nogen føler Trang til fylbigere Udtalelser, skal jeg strax udsætte Sagen til næste Møde.

Man gif altsaa over til:

Første Behandling af „Forslag til Lov om Raldelsen til Præsteembeder i Folketirken.“

(Lovforslaget findes i Tillæg A, Spalte 979 ff.)

Frederiksen: Jeg skal efter den Forhandling, der har fundet Sted i dette Dieblit, kun udtale, at det forekommer mig, at hvis den ærede Ordfører for Forslagsstillerne af det Forslag, der nys gif over til 2den Behandling, lægger Vægt paa at fremme Sagen, saa kan han, da han personlig maa nære den samme Anskuelse, som han i sin Tid saa stærkt gjorde gjældende i Kirkekommissionen, fornuftigvis ikke Andet end, naar det senere skulde vise sig, at mit Forslag skulde have mere Udfigt til at gaa igjennem, da for sit Vedkommende slutte sig til det og hjælpe paa dets videre Fremme, idet jeg nemlig gaar ud fra den Forudsætning som en Selvfølge, at det er det ærede Medlem om Sagens Fremme at gjøre.

Høgsbro: Jeg vil blot sige, at man, fordi man engang har havt en Anskuelse om en Sags Ordning, ikke er forpligtet til at beholde den under alle senere Forhold, og allermindst, naar man selv har sagt, at det var den sidste Gang, man kunde gaa saa vidt; men i Øvrigt sagde jeg, at Sagen vilde have stillet sig anderledes, hvis Forslaget var kommen fra Regjeringen, end naar det kommer fra et enkelt Medlem. Saaledes som Sagen nu staar, kan jeg ikke Andet end stemme imod Forslagets Dvergang til 2den Behandling.

Frederiksen: Jeg tror, at baade denne Forhandling og efter det, vi nys hørte af det

ærede Medlem, der nu satte sig, tillige formodentlig den følgende Afstemning vil have den Interesse, at det vil vise sig, hvem det er om at gjøre, hvilket Resultat der virkelig tilveiebringes i denne Sag. Det ærede Medlem talte om, at han nu ikke mere stod paa samme Standpunkt som tidligere; men han har ikke med et eneste Ord berørt, at han har forandret sin Opfattelse af Sagen. Det ærede Medlem talte om Folkestemninger; men med al Afgjælse for disse, saa er det i det Mindste min Opfattelse af min Pligt, og jeg haaber det ærede Medlem opfatter sin paa samme Maade, at det, vi først og fremmest skulle gaa efter ved Afstemningerne, er vor Mening om selve Sagen, og jeg kan ikke negte, at jeg havde ventet, at det ærede Medlem, naar han vilde gjøre et saadant Standpunkt gjældende som det, han nys antydede, havde fremhævet de Betænkkeligheder, de vigtige Betragtninger og nye Anskuelser, der senere havde gjort sig gjældende for ham, og havde motiveret, at han kom til et andet Resultat. De ærede Medlemmer ville nemlig erindre, at den ærede Taler, til hvem jeg sigter, ikke blot i Kirkekommissionen var villig til at gaa ind paa dette andet Punkt, men at han med den største Kraft, saa indtrængende som muligt, anbefalede som det Fortrinslige denne samme Slesvigske Valgmaade. Denne Valgmaade er det Æneste, der i mit Forslag fremtræder som en Indskrænkning i Kommunernes principalt foreslaaede endnu større Indflydelse. Det ærede Medlem fremhævede Fordelene ved denne Valgmaade og henvisste til Erfaringerne ikke blot i Slesvig, men i en Række andre Lande, og alle de værdifulde Bidrag, som den Gang blev ydede af det ærede Medlem, have tildels været afgjørende for mig ved Indbringelsen af dette Forslag. Jeg kan ikke Andet end endnu en Gang ret indtrængende opfordre det ærede Medlem til at udtale sig, ikke om Sagens Stilling efter Afstemninger, efter Valgene og efter Folkethingets Stilling overfor Landsthinget, thi den tror jeg, er tilstrækkelig tydelig, men om sin egen Opfattelse af Sagen, om han har forandret sin Opfattelse med Hensyn til Sagens Realitet, og i bekræftende Tald vil jeg bede ham, om han ikke vil værdige os, der have en anden Anskuelse og endnu staa paa det forelævede Standpunkt, som han selv er kommen ud over, at oplyse os om de Grunde, der have bevæget ham til at forlade det Standpunkt, han i sin Tid saa stærkt gjorde gjældende.

Høgsbro: Hvad det angaar, at jeg skulde rette mig efter Folkestemninger og ikke efter min Overbevisning, maa jeg bestemt afvise det, og det ligger jo ogsaa tilstrækkeligt klart for, at jeg ikke har ladet mig bevæge deraf, siden jeg allerede i Kirkekommissionen, førend jeg kjendte Folkestemningerne, sagde, at min Stilling i Fremtiden vilde